

Bijlage: vragen CRU en antwoorden Justitie/V&I

Vraag 1:

Heeft de behandeling van de begroting op basis van artikel 39a (RvO) in uw ervaring kunnen leiden tot een beter begrip van en inzicht in de begroting?

Naar onze mening heeft de behandeling van de begroting op basis van artikel 39a (RvO) nog onvoldoende geleid tot een beter begrip van en inzicht in de begroting.

Hiervoor zijn meerdere redenen aan te wijzen:

- De behandeling vond in drie fases plaats (schriftelijke vragenronde, wetgevingsoverleg en plenaire begrotingsbehandeling) die qua opzet, inhoud en verloop niet wezenlijk van elkaar verschilden, waardoor onduidelijk was wat de functie/toegevoegde waarde van elke fase was;
- Door de overlap tussen begrotingsoverleg en plenaire behandeling was er sprake van doublures. Dit leidde niet tot tijdswinst. Hoogstens was er sprake van een spreiding en daardoor beperking van het aantal kamervragen tijdens de plenaire begrotingsbehandeling zelf;
- Vanwege tijdnood kon een deel van de beleidsartikelen niet worden besproken in het wetgevingsoverleg en moest de minister van Justitie worden verzocht de vragen schriftelijk af te doen. Hierdoor kwam de essentie van het debat slechts gedeeltelijk uit de verf.

Vraag 2:

Heeft de behandeling van de begroting op basis van artikel 39a (RvO) in uw ervaring kunnen leiden tot een zodanig begrip van de begroting dat de Kamer beter in staat is de uitvoering ervan te controleren (derde woensdag in mei 2007)?

De behandeling van de begroting op basis van artikel 39a (RvO) heeft er onzes inziens niet voldoende toe geleid dat de Kamer beter in staat is de uitvoering ervan te controleren. De meeste technisch-inhoudelijke vragen waren al schriftelijk beantwoord voorafgaand aan het begrotingsoverleg. Verder was er sprake van herhaling van vragen tijdens de plenaire behandeling. Het wetgevingsoverleg heeft derhalve geen toegevoegde waarde gehad als voorbereiding op een effectieve controle over anderhalf jaar.

Vraag 3:

Zijn als gevolg van de behandeling van de begroting op basis van artikel 39a (RvO) meer dan in voorgaande jaren vooral onderwerpen behandeld die een directe en eenduidige relatie hebben met de begroting?

De relatie tussen behandelde onderwerpen en de begroting was gelijk aan voorgaande jaren. Ieder jaar kan worden gerekend op een duidelijk, met de begroting samenhangend, betoog van de fractiewoordvoerders. Door de indeling van het begrotingsoverleg naar beleidsartikel werd in beginsel een goede structuur aangebracht. De clustering van beleidsartikelen binnen het begrotingsoverleg was echter minder gelukkig. De onderwerpen van de geclusterde artikelen waren niet geschikt om samen te bespreken in een blok (bv. jeugd en Internationale Rechtsorde) en door tijdsdruk kon niet ieder beleidsartikel voldoende worden besproken.

Vraag 4:
Heeft het begrotingsoverleg geleid tot een betere en scherpere afrondende plenaire begrotingsbehandeling?

Het begrotingsoverleg heeft niet voldoende geleid tot een betere en scherpere afrondende plenaire behandeling van de begroting. De duur van het debat was even lang. Wel was door het begrotingsoverleg meer dan in voorgaande jaren duidelijk op welke onderwerpen de fracties zich zouden concentreren tijdens het plenaire debat.

Vraag 5:
Wat is in uw beleving het belangrijkste voordeel van de begrotingsbehandeling op basis van artikel 39a (RvO)?

Het belangrijkste voordeel zou kunnen zijn, dat de Tweede Kamer de begrotingsbehandeling tot een aantal (politieke) hoofdlijnen zou beperken.

Overigens was de totale benodigde ambtelijke voorbereidingstijd ongewijzigd, de plenaire behandeling kostte minder voorbereidingstijd, maar dit werd teniet gedaan door de toegenomen voorbereidingstijd voor het begrotingsoverleg.

Vraag 6:
Wat is in uw beleving het belangrijkste nadeel van de begrotingsbehandeling op basis van artikel 39a (RvO)? Hoe kan dit worden ondervangen ?

Een groot nadeel was de overlap tussen de onderdelen van de begrotingsbehandeling:

- schriftelijke ronde;
- begrotingsoverleg;
- plenair debat.

Tussen deze drie onderdelen bestonden, zoals al eerder vermeld, veel doublures. Lang niet alle vragen konden mondeling worden beantwoord en moesten schriftelijk worden afgedaan. Een aantal van deze reeds beantwoorde vragen werden tijdens de begrotingsbehandeling wederom gesteld.

Een ander nadeel was de onduidelijke scheiding in de agenda van het wetgevingsoverleg en het plenaire debat en bijgevolg in de inbreng van de Kamerleden (waar moesten zij welk onderwerp op welk niveau aan de orde stellen).